

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

UYKUSUZ

Sağlık Bakanı Fahrettin Koca: "Evimiz en güvenli kalemiz, bir süre mücadeleyi evimizden sürdüreceğiz."

MALİ YARDIM
OLUCAK MI ?

SİZ EVE
GİRMEMİŞSİNİZ Kİ.

EVİ YEDİK BİZ.

Tam kapanıcam... Gülme, geliyor.

Tam kapanıcam gerçekten de bir gülme tutuyor. İnanılır gibi değil. Zamanında Maymun Çarlı diye bir dizi vardı. Dizinin bir bölümünde Çarlı setten kaçıyordu. Hangi bölüm bilmiyorum haliyle. Çarlı setten kaçmıştı. O sırada Kuzguncuk'ta 12 arkadaş bir ev tutmuştuk. 3 katlı bir binaydı. 2000'li yıllarda Kuzguncuk'ta yaşamış olanlar bilir. Fırının arkasına denk gelir. Eski PTT binası derlerdi. Bahçeli mahçeli. Biz 12 arkadaş, modern çiçek çocuk gibi el ele tutuşup dua etmeli, şükretmeli birlikte yemeğe oturmalar, sağlıklı, vegan beslenmeler filan... Neyse ben evin alt katına bir odaya davullarımı kurdum, orada yatıp kalkıyorum. Bir gün üst kattan bahçeye elimde çayla bakıyorum. Maymun Çarlı koşa koşa evin bahçe demirlerini aştı. Bizim bahçeye girdi. Çarlı binanın kapısına kadar geldi. Hemen kapıya kadar indim. Çarlı gözlerime bakıp "Abi daraldım, iki dakika yanında durayım mı?" dedi. Gel abi dedim, aldım içeri.

Çarlı'yla o gün 10 dakika filan geçirdim. Sonra setten geldiler aldılar. Çarlı o on dakikada "Abi ben bi ülke yönetmek istiyorum, bunlar beni oyuncu yaptılar. Şu anda Sibel Can'dan bile ünlüyüm. Maymunların John Lennon'u gibiyim" dedi...

O sırada şaşkınlıktan Çarlı'ya "Lennon'u nereden biliyorsun?" diyemedim. Çünkü adam Sibel Can'ı tanıyordu... Neyse yıllar sonra bizim eve bir mektup geldi. Zarfa "Gönderen çay arkadaşın Çarlı" yazıyordu kötü bir el yazısıyla. Çarlı'nın el yazısı bir türlü düzelmedi. Neyse kendisi Amerika'ya yerleşmiş, bir parkta arkadaşlarıyla takılıyormuş. Bana selamlarını iletmişti mektubunun sonunda "Ülke yönetme işi çok zormuş, biraz düşündüm de bana çok uygun değil" demişti... Medya maymunuydu ama sağduyulu bir maymundu...

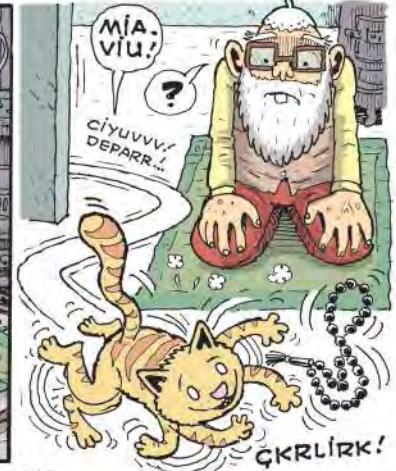
Nereden nereye. Şimdi yıllar sonra Çarlı aklıma geldi. Acaba şu zor günlerde Çarlı ne yapardı diye düşünmeden edemiyorum. Büyük ihtimalle "Bu çok büyük bir sorumluluk, işten anlayanlar gelsin bana yardım etsin" derdi.

Neyse ne, Çarlı'ya uzun ömürler dilerim. 93 doğumluymuş... Umarım sağlığı yerindedir. Bizi sorarsanız ise Allah korusun modunda takılıyor. Hatta saldırm kongreye, mevlam kayıra modeli desek daha da iyi olur. Haftalarca tüm bilim insanları uyardı, herkes "Yapmayın, etmeyin, yanarız, biteriz" dedi. Akli olan, biraz düşünebilen herkes "Kalabalık toplanma işi çok tehlikeli" dedikçe, memleketi yönetenler ısrarla bilime, akla, mantığa ve sağlık çalışanlarına inat toplandıkça toplandı, toplandıkça toplandı. Artık toplanmazlar dedikçe daha da çok toplandılar. Sonra ülkede ne oldu? Vaka sayıları arttı. Savaş hali gibi bir hale büründü ortalık. Dün günde 347 kişi hayatını kaybetmişti. 347... 10 tane yolcu otobüsü kaza yapmış da kimse hayatta kalmamış gibi, 2 tane dolu dolu yolcu uçağı düşmüş de herkes gitmiş gibi. Kimse de utanmadı. Sorumlu olanlar, bakanlar, bakmayanlar ancak Twitter üzerinden kamyon arkası yazısı tadında özlü söz paylaştı. Yetkili bakanlar "Sokakta yabancı pasaportuyla dolaşanları vatandaşlığı varsa onları paketlerim" dedikçe hemen ertesi gününde onların bunların cenazelerinde yanyana yüzlerce kişi toplandılar. Sanki virüs sadece kanunlara uymak zorunda olanlara işliyor gibi davrandılar. Hiç de utanmadılar, sıkılmadılar. Zaten kimden hangi konuda utanmasını bekliyoruz, orası da komik. Sorsanız en süper biziz. Şimdi nüfusa oranlarda Hindistan'ın. Ya temiz içme suyu bulamayan 1.33 milyar insanın yaşadığı Hindistan'ın, sokakta polislerin halkını koyun gibi sopalaya sopalaya dağıttığı ülkenin gerisindeyiz. Aşılar sürekli borcunu ödemeyen akraba misali "Cuma geliyor, pazartesi geliyor, gümrükte bekliyor" tarzı açıklamalarla gelemeydi. Herkes çevresinden birer ikişer insanı kaybetmeye başladı.

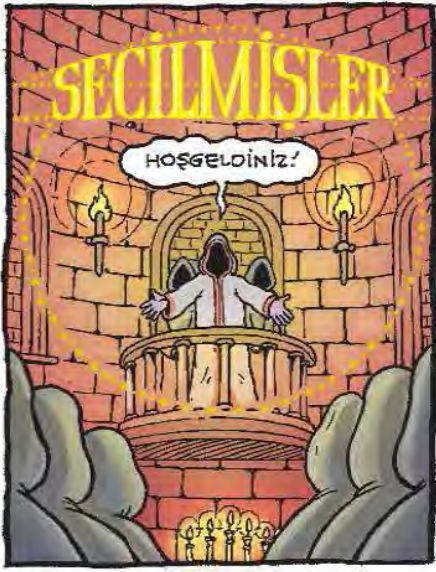
Şimdi bir de geldik tam kapanmaya. Bir açıklama yapıldı, açıklamanın her yeri gedik. Resmi açıklama saatler geçmesine rağmen yok. Olduğu kadarla, inşallah maaşallahla gidilebilecek yerin çoktan çok ilerisine geçtik.

Kötülüğü kötülükle yenemeyiz. Hiçbir kral da sonsuza kadar hükmedemez. Bari hayatta kalalım, güneşli günler görelim hep birlikte. Bütün yanlışları yaptığımız için çoğu şeyden de ders aldık diye düşünüyorum. Adaletin toplumdaki her kesime "adaletsizlik" olarak adil dağıtıldığı bir yerde artık bizim, sizin de güneşli günler görmemiz gerekiyor. O yüzden kötülüğe inat, yaşasın hayat.

Dedem Kedim ve Ben

HOŞGELDİNİZ!

BUGÜN BURADA, DÜNYANIN GELECEK 50 YILINA DAİR KARARLAR ALMAK İÇİN TOPLANMIŞ BULUNUYORUZ. HER BİRİNİZ BU SORUMLULUĞU TAŞIYABİLECEĞİNE İNANARAK SEÇTİĞİMİZ ÖZEL KİŞİLER SİNİZ.

İLK GÜN BİRAZ TANIŞMA HAVASINDA GEÇSİN DEDİK, SONRAKİ OTURUMLARDA KONULARA GEÇERİZ...EVET, SORUSU OLAN VAR. ŞİMDİ SORSUN YOKSA SONSUZA KADAR SUSUN: TACET USQUE IN SEMPTERNUM!

OTURUMLARA SİZ Mİ BAŞKANLIK EDECEKSİNİZ BÜYÜK ÜSTAD?

BAZEN BEN BAZEN ASİSTANIM...KONU ANLATILARINA GENELDE BEN GİRİYORUM. HİÇ HEVESLENMEYİN BENDEN KAĞIŞINIZ YOK YANİ...EVET BAŞKA Z...

KAYNAK OLARAK NE ÖNERİRSİNİZ ÜSTADIM?

ARKADAŞLAR BEN KONULARI KENDİ KIRMIŞI KAPLI KİTAPIMDAN ÇALIYORUM. BAKIN; İLLA Kİ ALIN DEMİYORUM. AMA GENELDE KONULARI KİTAPTAN TAKİP ETMEYENLER DÖNEM SONUNDA İNFAZ EDİLENLER OLUYOR.

ŞİMDİDEN HABERİNİZ OLSUN SONRA ODAMIN KAPISINA GELİP AĞLAMAYIN. TAMAM?

KARDEŞ BENİM KİTAPTAN HABERİM YOKTU...SENLE ORTAK KULLANSAK OLUR MU?

BEN DE SABAH DUYDUM, TOPLANTIYI SONRA ÜST DÖNEMLERDEN ALIP FOTO KOPİ ÇEKTİRİCEZ. GELİSTERSEN.

HARBI Mİ? KARDEŞ SAGOL VALLA HAYAT KURTARDIN...

NE DEMEK KARDEŞ...

1 AY SONRA
NAPİYON LAN GİZEMLİ ZAMM İNŞİ ÇIKTIN SEN DE HA? KALDIR ŞUNLARI DA İKİ DAKKA BEYİK VAPALIM...

DUR OLUM! BİRAZDAN AYIN VAR ŞU YEMİNİ EZBERLEMEN LAZIM.

AYIN DE AYIN... ÜSTAD MI OLUCAN OLUM BAŞIMIZA, HAYİROİRZ.

KANTİN

ASİL SEN HAYİROİRZ PA... ŞAMPİYAN KİTABI HAYAT... TİN GALİBA...

YOK LAN, ŞALDIM BEN. LATİN... ÇEDES SİCTİM ZATEN... SENEYE TOPARLIYCAZ ARTIK...

SKTİRET, SEN DE BIRAK... SENEYE BERABER ALIRIZ...

YA ÇEK ŞU ELİNİ AYAGINI.

GEL LAN ORTİ... YE GİDEK. KALK.

HACİ AZ MÜSADE BT LÜTFEN DİYORUM.

OLUM SEN NE SANIYOSUN YA? SANKİ BURDAN ÇIKINCA VERİLECEKLER DÜN... YAYI "AL YÖNET" DİYECEKLER. YÖNE... TEN YİNE YÖNETİCEK KOÇUM!

BANA NE KARDEŞİM, BELKİ BENİM ÖYLE Bİ DERDİM YOK; İLLA HERKES DÜNYAYI YÖNETECEK ÖYLE Bİ KAİDE Mİ VAR?

BU KAFAYLA YÖNETEMEZSİN ZATEN...

ÖFF... YA SABIR!

SEN NİYE GELİYOSUN O ZAMAN BİRADERİZ?

BENİM KAFAM RAHAT OLUM... DÖNÜNCÜ BİZİMLİKLERİN ORDA Bİ SAHİŞİRKETİ KURARIM. KAFAMA GÖRE YÖNETİRİM. TEMİZ / NE UĞRAŞICAM...

KARDEŞİM, BENİM AİLEM SENİNKİ GİBİ DÜNYAYI YÖNETEN 6 AİLEDEN BİRİ DEĞİL; 14 YAŞIMDA BABAM VERAT ETTİ, GİNDEN BERTİ HEM KENDİMİ HEM AİLEMİ TEK BAŞIMA YÖNETİYORUM O YÜZDEN SEN KEVFPİNE BAK. GİT ORSİNE, BEN SANA MANİ OLMAYAYIM...

KANKA BAŞIN SAG... OLSUN, BİLMIYORDUM.

EYVALLAH...

HASSKİTİR AYIN BAŞLAMIS!

KOŞ KOS YETİ... ŞİRSİN... İLK YARIM SAAT GİRE... BİLİYORSUN...

1 SAAT SONRA ...
HOP DAYI! / SGMİŞ OLSUN, NASİ GEÇTİ AYIN?

NASİ GEÇİCEK, SİCTİM / BIRAKMADIN Kİ SON Bİ BAKAYIM. SENİN YÜZÜN DEN İNFAZ EDİLCEN İSTİKBALİMİ YAKTIN ŞİREPSİZİN ÇOCU...

OLUM MANYAK MISIN, İNFAZ KALDI. RİLDİ / HABERİN YOK MU SENİN?

HASSKİTİR / YALAN SÖYLİYOSUN /

GİR SİSTEMDEN BAK OLUM, YALAN BORMU MU VAR?

BB NASİ OLUCAK ŞİMDİ? DİREKT GEÇTİK Mİ?

...YYOK.

YAZ DÖNEMİ...

HACİ ASLINDA DÜNYAYI YÖNETEN İLLÜMINATİ DEĞİLMİŞ; İLLÜMINATİNİN İÇİN DE İLLÜMINATİ YÖNETEN DAHA KÜÇÜK Bİ İLLÜMINATİ VAR. DOĞRUDAN ÜSTADA BAĞLI Bİ GRUP AMA BİZİM ÜSTAD O GRUPTA ÜSTAD DEĞİL / ONUN DA ÜSTADI Bİ ÜSTAD VARMIS HEPSİ ONUN T.Ş.Ğ.İNİ ÖPÜYORMUŞ...

Off...

Takviyeler ve Diğerleri

Bir arkadaşımın duymasaydım seni; sabahları dinç uyanamayacak, bel ağrısından duramayacak, şimdiki gibi gülemeyecektim. Bir dostum ısrarla önermese seni; başışıklığım düşecek, korumasız kalacak ve belki de baharı göremeyecektim. Evet... Elimdeki içi magnezyum bisglisinat dolu ilaç kavanozuna söylediğim cümlelerden birkaç tanesini okudunuz. Evdeki her nesneye karşı diyeceğim birkaç söz vardır, sonuçta bir yaşamı paylaşıyoruz.

Yazıma ilaç firmasından kayıt dışı ödeme almış Pazar eki yazarı edasıyla başlamak istemezdim ama buruk bir sevinç yaşıyorum. Madem bütün bu kemik ağrılarına, halsizliklere böyle bir çözümümüz vardı neden her yerde haykırılmadı, neden hayırseverler lokma gibi magnezyum dağıtmadı? Bu gidişatı değiştirmek için eşe dosta önerme turuna çıktım ama herkes biliyormuş zaten. Hatta selenyumdur, çinkodur, benim tekkatli takviye gecekonduyun üzerine kat çıkmışlar. Güne C vitaminiyle başlıyorlarmış, normal C vitamini de değilmiş 4 kat hızlı kana karışanmış. Buruk sevencim hüznün dolu bir yalnızlığa dönüştü. Ulan ben sizden bir önceki cümledeki gibi "eş-dost" diye bahsediyorum ama siz benden bütün bu mucizeleri saklıyorsunuz. Onlara bilenip evdeki magnezyuma küstüm. Bir süredir ne yutuyorum ne de yukarıdaki gibi sevgimi gösteren cümleler sarf ediyorum.

Evde sus pus vakit geçmiyor. Ben de bluetooth hoparlöre sardım. Bulaşık yıkarken, duş alırken, sabahları yatakta (magnezyum eksikliğinden) bel ağrısıyla kıvrınırken, akşam baygın baygın uyuyakalırken onu dinliyorum. Beni iyi hissettiriyor ama sormadan da edemiyorum, gerçekten sana ihtiyacım var mı bluetooth hoparlör? Sen hayatımıza gireli 3-4 yıl oldu. Ondan öncesinde yoktun ve insanlık tarihi sensiz doğup sensiz ölmüş milyonlarca kişiyle dolu. Birçoğu da benden mutlu, kendini gerçekleştirme konusunda bana tur bindirmiş insanlardı. Atatürk'ün ya da Gandhi'nin hiç bluetooth hoparlörü olmadı. Onlar da müzik dinlemeyi severdi, hatta seninki gibi kablolu veri transferinde yutulmuş pes-tiz frekanslardan, kotayı doldurmasın diye orta kalitede indirilmiş şarkılardan çok daha zengin notalar duydu kulakları. Sana bakarken hep şu soru geliyor aklıma sevgili hoparlör: "Konfor peşinde koşarken kim bilir neleri kaçıyorum?"

Aynı soru aklıma elektrikli diş fırçanın şarjı ağızda bittiğinde de geliyor ama ona bir türlü sorma şansım olmadı. Çünkü şarjı doluyken sormam gerekiyor aksi takdirde sıradan bir diş fırçasına sormuş oluyorum. Mahatma Gandhi'nin kullandığı diş fırçasına yakın bir alete bu soruyu sormanın da bir anlamı yok. Artık dönmeyi bırakmış fırçayla dişlerimin arasında dolaşırken düşünüyorum acaba ben de arkadaşlarım için elektrikli diş fırçası gibi miyim? Varlığımdan memnunlar ama yokluğumu aramazlar. İyi ki bir robot süpürge yok. O rutin temizliğini yaparken her gün böyle sorular sormaktan hayatımı yaşayamazdım. Neyse hepsinin seveni vardır (benim gibi), 2010 yılı refleksleriyle teknolojiye şaşırmayı burada sonlandırıyorum.

Magnezyum şahsında bütün yapay takviyelere küsünce soluğu yine meyve reyonunda aldım. Magnezyum için kivi, selenyum için çilek ve C vitamini için portakal suyu. Çocukluk aşkım kivi... Fanta'dan beter bir itibar kaybı yaşadın. Alım gücü yetenin sofrasını, yetmeyen hayallerini süslerken sanki "Ermeniler öldürülmüş olabilir" tarzı bir cümle sarf edip bir gecede tüm ülkeyi karşına almış gibi silinip gittin. Benzer kaderi paylaşan çilekle yan yana bana bakıyorlardı, diyeceklerimi reyon ortamında demek istemediğim için birer kilo aldım. Çilek de estetik olup bütün doğallığını kaybeden karakter oyuncusu gibi reklamlar dışında varlığını sürdüremez oldu. Hormona boğdular seni çilek! Portakal suyuna gelecek olursak... Sağlıklı ve her gün içilmen tavsiye edilirken paramız yetmiyordu, şimdi biraz paramız var, alıyoruz, içiyoruz da ama mideyi yakıyorsun ve şeker karşıtlığı sebebiyle önerilmez oldun.

Enstrümanlarıma bırakın bir şey demeyi, bakamıyorum. Kazandığım ilk parayla aldığım maun ukulele... Canlı bahis sitelerinde büyük riskler alarak kazanmıştım, kumar bağımlısı olmayayım kendime yatırım yapayım şıartıyla almıştım seni, hakkını veremedim. Akustik, ilk çalma denememde telini kopardım, hala öyle duruyor, üzgünüm. Blues mızıka, elektro bateri... Hayatıma en çok şey katan sen oldun bateri. "Belki de müzik kulağım yoktur ondan dolayı çalamıyorumdur bu aletleri" diye düşündürdün.

Bakışlarımı enstrümanlardan kaçırırsam gözüm "Artık düzenli yazacağım" diye aldığım defterlere çarpıyor. Çevrecisi var, çevre düşmanı kâğıttan yapıları var, ressamlar için skeç defteri var. Küçüğü var, büyüğü var. Öte yanda "Ben defter insanı değilim galiba" diye düşünüp alınmış A4'ler... Ey okumadığım kitaplar! Buraya kadar sorduğum soruların cevapları sizin içinizde biliyorum ama hanginizin içinde? Peki okuduğum kitaplar, ne anlatıyordunuz hepsini unuttum. Not mu almak lazımdı? A4ler ve defterlerin bu soruya cevabı koca bir evet. Mantar pano sana hangi işimi hatırlatma olarak yazdıysam iptal oldu. Bana düzen, plan, tertip değil sadece bela getirdin. Bez maske seni ise hala çözemedim, sağlıksız mısın yoksa tüketim açısından doğru tercih misin? Neyse bugün de yıkayayım. Grinin asla tercih edilmeyecek 50 tonundan oluşan eski çoraplarım, birleşin! Düğün çoraplarım olsun diye dükkân dükkân gezip aldığım rengarenk çoraplar, sizi de hipster ve Kadıköy özentisi olarak etiketlediler, giymiyorum.

Ve aynalı komodin... Farkındayım, en çok sana bakıyor ama en az senle konuşuyorum. Çevremde insan yokken konuşmanın sorunlu bir hareket olmadığına teoride eminim ama kendimi öylece konuşurken görünce tedirgin oluyorum. O yüzden sana diyeceğim bir şey yine yok.

CEM GÜVENTÜRK

Bİ TARAFIN
AŞIRI ÖNEMSİDİĞİ,
Bİ TARAFIN
ZERRE
ŞALLAMADIĞI
BİR ŞEY
YAŞAYIP,
BUNA AŞK
DEMEK İSTİYORSAN
ÖP BENİ...

ASLINDA ABUR CUBUR
YESEM HEPSİ GEÇER...
DIYE DÜŞÜNDÜĞÜMDE...

SADECE ABUR CUBUR
YEMİŞ OLUYORUM.

HİÇ BİTMESİN İSTEDİĞİMİZ
HER ŞEY BİTTİ...

ÇÜNKÜ HEMEN BİTSİN İSTEDİĞİMİZ
ŞEYLER DE BİTMİŞTİ...

DEMEK Kİ DÜNYANIN DA Bİ
DENGESİ VAR. DIYE DÜŞÜNDÜĞÜMÜZ
ANDAN İTİBAREN...

HİÇ BİTMESİN İSTEDİĞİMİZ
HER ŞEY HEMEN BİTMEYE,
HEMEN BİTSİN İSTEDİĞİMİZ HER ŞEY
SONSUZA KADAR SÜRMEYE BAŞLADI

İÇ DÜNYANDA
NEYE,
NE KADAR
KATLANDIĞIN
BİLİNMEDİĞİNDEN...

DİŞ DÜNYA
İÇİN ANLAŞILMAZ
BİRİ OLUP
ÖYLE KALİYOSUN

BU; KAYBOLMAK DEĞİL,

ASLINDA KAYIP
HİSSETMEK DE DEĞİL,

BU; KAFANIN İÇİNE
SAKLANMAK VE Bİ DAHA
HİÇ BULUNMAK
İSTEMEMEKLE
İLGİLİ...

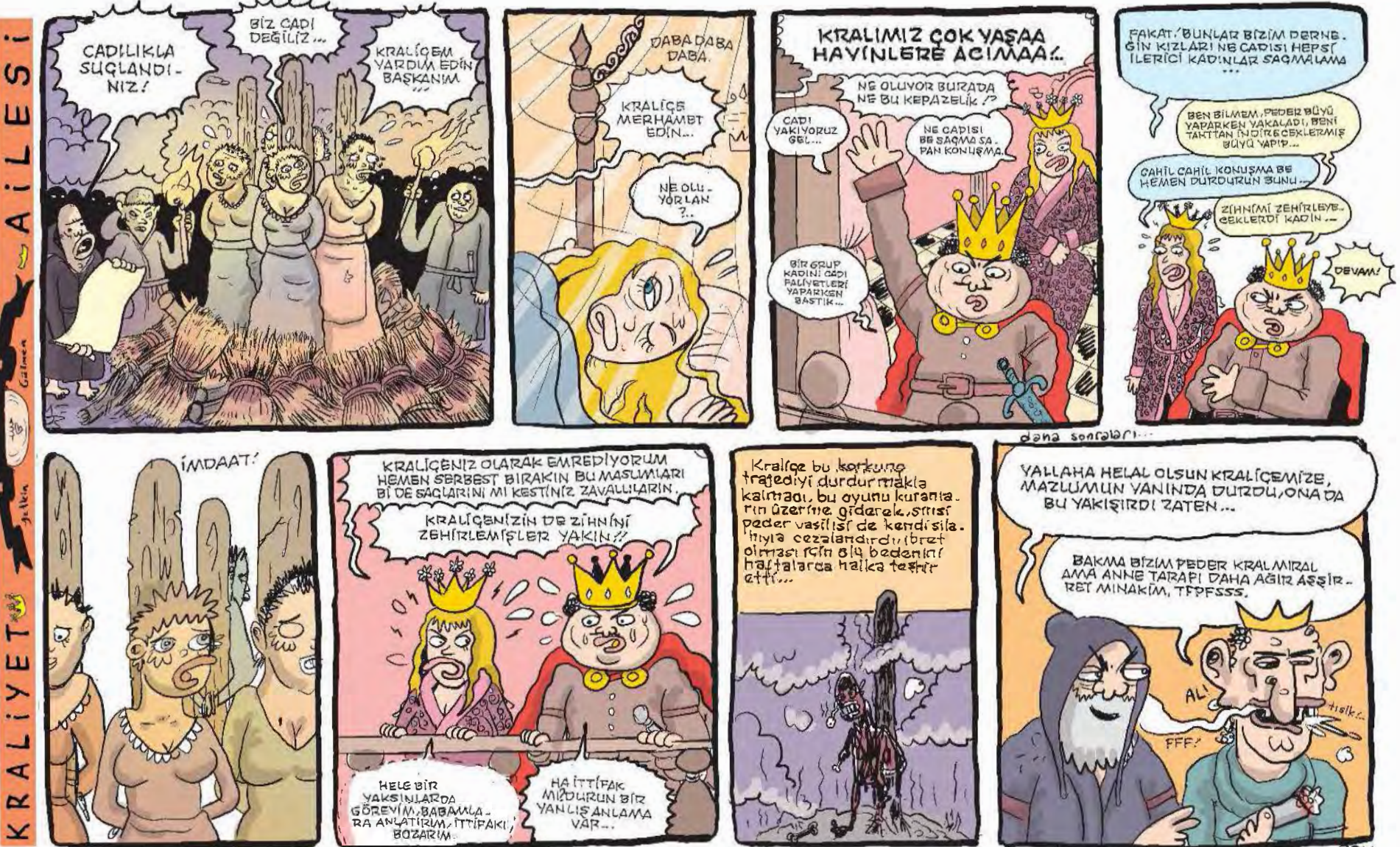

-bitti-

-bit li-

SON

Her gün bisikletle taşıyorum biradan şişmiş bedenimi iş yerine. Şişli'den Taksim'e, oradan da Şişhane'ye dümdüz bir yol.

Yayalar kaldırımdan gittiğim için, arabalar yoldan gittiğim için içeriyorlar, kırılıyorlar. Kalpleri kırı kırıyorlar evden işe. Hem egzersiz yapıyorum, hem de kalp kırıyorum.

Hiç aynı anda, aynı ölçüde sevinip üzüldünüz mü? Klimayı oda sıcaklığında tam güç çalıştırmak gibi bir şey. Isıtmıyor, serinletmiyor, sadece bir şeyler oluyor. Elektrik yakıyor. Yıllarca death metal dinledim, hala severek dinliyorum. Death metal'de sevginin yeri yoktur, yine de severek dinliyorum. Yıllarca "kalpler kırılсын / duygular incinsin / insanoğlu tamamen yok edilsin" diye şarkılara eşlik ettim,

sonra da üzüldüm, şarkının sözlerini yazana "kalp kırmak çok kolay ama kırılan kalbi geri onarmak çok zor... kalp kırmadan da death metal yapmanın yollarını aramamız lazım, haklıyken haksız duruma düşmememiz lazım" diye sitem ettim. Komşularıyla iyi geçinen bir death metal, benim imkansız hayalim. Büyük ihtimalle ben yanlış düşünüyorum. Kalp kırmadan ilerleme sağlanamıyor, duygular dikkate alındığında medeniyet çökme noktasına geliyor. Medeniyet otobüsü benzin olarak duyguları incinmişlerin gözyaşlarını yakıyor. Death metali insaniyete davet ederken çok iyi death metal şarkısı sözleri yazdım size. Alın, izinsiz kullanın ve ardından mahkemelerde sürünün.

Öğrenmem zannediyorsanız, o kadar şarkı arasından bizim şarkıyı bulamaz, nereden bilecek diye düşünüyorsanız, çok güzel yanıyorsunuz. Elinizden gitarı, ayağınızın altından efekt pedalınızı alırım.

Durduk yere çok güzel sinirleniyorum,

sinirlendikçe bisiklet sürmek daha kolaylaşıyor. Hırsla sürüyorum, hızlanıyorum. Taksim meydanına gelince istiklal caddesinin insan trafiğine girmemek için ilk sağdan arka sokaklara dalmaya niyetleniyorum. İlk sağda cami olduğunu, bugünün günlerden cuma olduğunu, cami henüz tamamlanmadığı için cemaatin caminin yanındaki sokakta namaz kıldığını unutmuş olmalıyım. Death metal hakkında düşünürken taksim camisinin güncel durumu tamamen aklımdan çıkmış olmalı. Cemaati aniden önümde görünce panikleyip arka frene abandım, göt kaydırarak durdum ibadetini yapan insanların önünde.

Artistlik yapıyormuşum gibi, hava atıyormuşum gibi oldu. En önde saf tutan dayılardan biri namazdan kafayı kaldırıp bana "bu ne şimdi birader" der gibi baktı. Tamamen haklısınız ve çok ayıp oldu. Böyle bir saygısızlık bin yıl düşünsem aklıma gelmezdi, aklıma gelseydi bile gözümün önüne gelen görüntüye gülerdim ama kesinlikle yapmazdım. Neredeyse Allah'la kul arasına giriyordum, üstelik bisikletle giriyordum. Daha böyle bir çok şaka geliyor aklıma, ama mahcubiyetimden yapmıyorum.

Ben ortaokuldayken yaz tatilinde Kur'an kursuna yazılıp başarıyla tamamlayanlara diyanet dağ bisikleti hediye ediyordu. Yoksa Kur'an'ı hatmedene mi veriyorlardı? Çok iyi hatırlamıyorum ama ciddi anlamda düşünmüştüm katılmayı. Bisiklet ve namaz en son o

zaman bu kadar yan yana gelmişti, en son o zaman birbirlerine bu kadar yaklaştıkları. O dönem o disiplini ve kararlılığı gösterip Kur'an kursunu bitirseydim, belki bugün karşınızda diyanet bakanlığı marka bir 18 vites bisikletle duruyor olacaktım. Göz göze geldiğimizde yine kusura bakmayın der gibi bakardım ama biz de boş değiliz anlamında bisikletin üzerindeki diyanet işleri çıkartmasını gösterirdim. Neyse, bir süredir bisikletin üzerine durup namaz kılan cemaate gülümseyerek baktığımı fark ettim. Olay daha garipleşmeden gidiyorum ve sizlere hayırlı cumalar diliyorum.

mert Dolapçioğlu

Fırat Budacı

TAM İSTEDİĞİM GİBİ DEĞİL

Bir anda beliren ve bütün harfleri tek tek parlatılan bir İstanbul türkcüsüyle, "Annecim İstanbul çok yorucu bir şehir...", "Bazı günler işten eve iki saatte dönüyorum...", "Şimdiki aklım olsa Denizli'de kalırdım

vallahi..." diyor. Diyor mu gerçekten böyle? Tikinti verici bir beyefendiyle mi karşı karşıyayız? Arkadaşımın benden gizli bir hayatı mı var? Annem, Uğur'un kendi annesiyle böyle konuştuğunu iddia ediyor. Uğur'un asla böyle konuşmayacağını biliyorum. Peki neyin peşinde annelerimiz? Oğullarını neden kendi hayallerine göre biçimlemek, vefakar, cefakar bir insana dönüştürmek istiyorlar. Olmamış mıyız biz? Annelerimizin istediği evlatlar olmadık mı? Kaba saba, ilgisiz oğullar olduğumuzdan hayallerinde bize yeniden şekil vermeye mi çalışıyorlar?

Erdem annesini her gün arıyormuş. Annesini İstanbul'a çağırıp "baştan aşağı" check-up yaptırmış. Baştan aşağı sapa sağlam çıkmış Nurcan Teyze. Ne mutlu. Sağlam çocukların anneleri de

sağlam oluyor demek ki. Ben sağlam olmadığımın sana check-up yaptıramıyorum belki de anne. Elalemin evlatları "annem de annem" diyor. Biz neden böyle olmuşuz? Bir kız evladı olsa böyle mi olurmuş. Bilmeyorum anne, bir kız kardeşim olsa şu hayattan yırtar mıydın, inan bilmeyorum. Hayaller ve gerçekler konusunda şunu biliyoruz, elde olmayan şeyler için istek belirtmek, eğer o şey olsaydı başka bir istek belirtmeye evrilir. Elde ben varım; leblebi kafalı, çarpık bacaklı oğlum, idare edicen artık...

Sevgili anneciğim, annelik oldukça yaygın bir müessese. Gördüğüm kadariyle kadınların çoğu anne olabiliyor. Annelik konusunda hormonal aktivasyonu küçümsememekle birlikte, anneliğin annelerin inandığı kadar özel olduğu konusunda şüphelerim var. Beni lütfen yanlış anlama, ben kutsal bir oğul olduğumu düşünmediğimden böyle rahat konuşuyorum. Aslında ben seni gayet iyi anlıyorum.

Diyorsun ki, "Doğumundan itibaren sana gıda, ilgi ve sevgi verdim. Şimdi sıra sende, sen de beni sürekli arayıp emeğimin karşılığını vermelisin. Öyle haftada

bir filan olmaz. Beni her gün ara. Alt kat komşumu, 1992'de bir kere gördüğün Sadi amcamın sinsi gelinini, bozulan buzdolabıyla ilgilenmeyen servisi, dün gece nasıl uyuyamadığımı, Ulubaşların küçük oğlunun tekstil işini batırdığını, yatlar katlar derken nasıl da beş parasız kaldıklarını dinle. Bütün bunları eşzamanlı anlatacağım sana. Denizli'de bütün olup biteni beraber saniye saniye yeniden yaşayacağız benim canım oğlum."

Tamam anne, elimden geleni yaparım, ama "Denizli'de Gündelik Hayat" arşivini bir hafız sabırlıyla yüklemek hiç kolay değil. Hatırlayamadığım isimler ve gündelik olsa da bir skandal şiddetinde anlatılan olay örgüleri en kalın Rus romanlarını okumaya bedel: Baş savcı Gaganov'un güzel ve alımlı kızı Mariya Timofeyevna'nın peşinden Moskovalara giden Mişkinlerin ortanca oğlu Nikolay Vsevolodoviç, Gaganov "benim sana verecek kızım yok" deyince tıptı Petersburg'a geri dönmüş. E napcak dönmeyip de? Gaganov'dan kız mı alınır? Ben asıl anaları Vario Varvarova'ya üzülüm. Kahroldu kadın...

Görüyorsun kolay değil anne, ama sıkıntı yok, dinlerim. Sıkıntı, senin bütün bu cangılı anlattıktan sonra, benim de aynı coşkuyla karşılık vermeme beklemede. Hayatımı, "Anneciğim sabah kalktum,

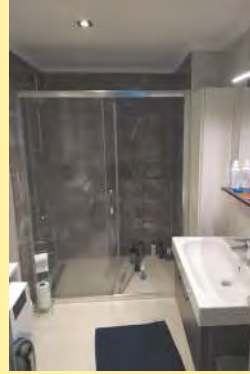
ve tabi kahvaltı olmuyor, ben de napıyım kahvaltı yaptım. Kahvaltı bitince hadi işe gideyim dedim. Gittim.

İşimi yaparken, hop bi telefon geldi, Cihan arıyor, hani bi kere görmüştün ya Cihan'ı, şu uzun boylu olan, ben boşanıyordum Fırat'ı mı demez mi, valla ben de şaşırımdı, millete boşanmak çok kolay..." diye anlatmamı istiyorsun. Bütün başıma gelenleri sana haber vermek üzere tek tek paketlememi bekliyorsun. Haklısın, neden olmasın, sonuçta adam boşanıyor, sadece kendi hayatı için değil biraz da sen duyunca (adamı hatırlamasan bile) şaşır diye

boşanıyor. Oysa ben sadece, "ne alakası var", "tamam", "yok ya ne içmesi", "sonra ararım ben seni" filan diyorum. Havai fişeklerine sadece kibrit çakarak eşlik ediyorum. Çok haklısın, böyle olmaz anacım. Bundan sonra elimden geleni yapmaya çalışacağım. Orta yolu bulacağız: "Anne benim yatak odasında pencere tarafı var ya, duvardan resmen su alıyor yağmur yağınca. Öyle böyle değil, duvar olduğu gibi kabardı. Aradım ev sahibini hiç orali olmadı. Ya zaten mahalle filan da kötü, taşınayım diyorum. Baktım bir iki ev... Var gibi güzel bir şeyler... Ne uğraşıcım ya, hem sen de gelirsin, beraber yerleştiririz..."

Not: Anneme taşınma kararımı telefonla değil bu yazıyla haber veriyorum. Hatta taşındım. Kusura bakma anne, olmaz bizden.

Banyo filan pırl pırl

Mustafa Satıcı

OBLMOV VE MODERN FUTBOL

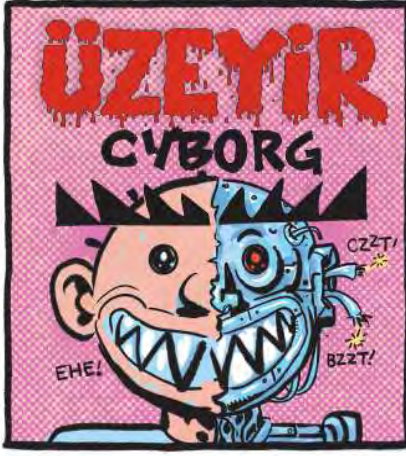

FURKAN ÖZÇOBAN

CİLT 47

Uykusuz Dükkan'da satışta
Haftaya bayilerde
www.uykusuzdukkkan.com.tr

æ Merhaba.

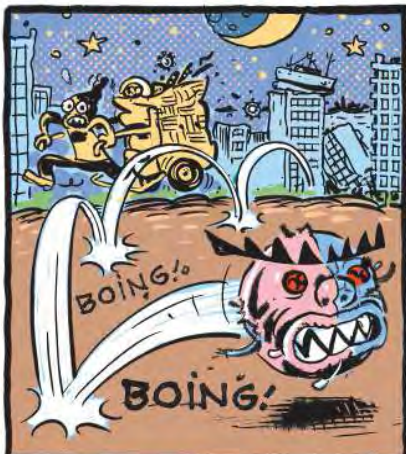
æ Çocukluğumuzun en büyük hayal kırıklığın elma şekeri, bunu biliyorsun değil mi? Bilmiyorsan da bil, daha fazla şerefsizlik yapma bize. Yeter senden çektiğimiz hayvan. Hayvan derken yani şey olarak değil. Tam bir aldatmacası, tam bir fiyaskosun. Elma şekeri derken, elma kadar büyük, elma şeklinde dev bir şeker hayal ettirdin hep bize. Fakat daha ilk ısırıkta, elmanın o tokat niteliğindeki

sirkemsi tadı, bütünü ne kadar çocukluk neşemiz varsa, hepsini bir anda aldı götürdü, çöpe attı yemin ediyorum. Sonra çöpten tekrar aldı, üzerinde tepindi, hırsını alamadı çünkü, çıkardı pipisini üzerine işedi, burnundan sümük, genzinden balgam attı, sonra bir tekmeyle tekrar çöpe attı. Neler ettin ya sen bizim çocukluğumuza ayı. Ayı ya. Yemin ediyorum ayı. Hadi tadını bir kenara koyalım, koyamayız da, hadi koyalım diyelim, koyduk yani, tadı bir kenara koyduk, bu kez de o incecik çubuk kaçırıyor neşemizi. Ha düştü ha düşecek gerginliği. Amanın derim. Çeneden kirpiklere, oradan saçlara kadar yapı yapı oluyor insan, o çirkin şeyi yemeye çalışırken. Neresinden tutsan yivrenç. Bugün bile gördüğümde içim ürperiyor. Şeker vadedip elma vermek. Bu çok büyük bir ayp. Hayır o elma bir de yüklenmiş miydi acaba. Pis miydi, temiz miydi, onu da bilemezsin.

æ Geçenlerde de dünyanın en saçma şeyi oldu. Evin yakınına yeni bir kokoreççi açıldı. Çünkü şu hayatta kokoreççi diye bir şey var. Mirkelam zamanında kokoreç diye şarkı yapmıştı, o da büyük deli bence. Neyse, ne diyorduk. Kokoreççi açıldı yeni bizim oraya. Yalnız kokoreç efsane. Ben ömrümde böyle kokoreç yemedim. Bu kokoreçse kokoreç ne? Kokoreç oysa bu ne. Yemin ediyorum ya. Aklım çıktı lezzetten aklım. Öyle söyleyeyim ben size. Adam pandeminin kralı olmaya gelmiş yemin ediyorum. Vallahi yemin ediyorum bak. Ustayı övesim geldi o an. Tam böyle dışarıdan dükkanın içine doğru kafayı uzattım, tam da o anda arkadaşım bir şeyler sormaya başladı, bir kafam dağıldı o an, ne diyeceğimi de unuttum adama, halbuki ne güzel de laflar hazırlamıştım, dünyanın en güzel cümlelerini kurmuştum, kafamı bir zürafa gibi iyice içeriye doğru iyice uzattım, ve "USTAA" diye bağırdım. Tam o anda kokoreç doğruyordu. Kokoreç doğramasını durdurdu ve bana baktı. "Bu yüzü unutm" dedim adama sonra. Nasıl oldu hiç bilmiyorum, ben aslında adamı övecektim, bir şey oldu, tehdit ettim. Niye öyle oldu anlamadım. Aslında hani ben hep geleceğim artık gibi bir şey söylemek istemiştım aslında yani sanırım. Bir süre dükkanın önünden bile geçemedim. Geçende de baktım, kapanmış. Pandemiye kral bile dayanmamış. Bir de tehdit etmeyeydim iyiydi. Neyse artık.

æ Bir keresinde de çok acayip manyak bir şey yaşandı. Sevgili arkadaşım Yiğit Tezel'le, Yiğit'in arabasına yasanmış, bira içiyorduk öyle sahilde. Yiğit'e arabasını babası almıştı, bu da böyle gereksiz bir bilgidir. Ama yani araba alan baba da, ne bileyim, güzel bir şeydir. Bugün kaç kişinin babası evladına araba alabiliyor. Artık kendilerine bile alamıyorlar. Dolar yüro iğrenç oldu çünkü gerçekten. Derken yanımıza bir kamyonet yanaştı. Gece gece. Kamyonetin içinden bir adam çıktı dışarıya doğru. İçeriye doğru çıkamazdı çünkü bence. Mecbur bir dışarıya çıkma durumu oldu adamın. Yaz sıcak. Deri ceket giymiş eynine. Bence bizden daha çok içmiş gibi bir hali vardı bence. Seni gidi hırpani tıknaz seni. En sevmediğim. Bize doğru yürüme yolu ile yanaşmaya başladı. Öyle bir şey ki, yanaşmaz herhalde bu noktadan sonra daha fazla diyorsun, iyice yanaşıyor. Öyle bir insan ki, yanaşmasının sınırı yok. Çünkü yani bir yere kadar yanaşabilirsin diye düşünüyorum ben. Çünkü ben hayatımda hiç kimseye çok yanaşmadım. Hep az yanaştım. Kararında bir yanaşma oldu benim yanaşmalarım hep. E şimdi ben de az yanaşan olduğum için, öyle sanıyorum ki, herkes de az yanaşır. Yoo, öyle bir şey yok, bayaa çok yanaşıyor bu adam. Niye bu kadar yanaşıyor ki acaba. Ne gereği var yani. Çı çı. Bayaa bayaa bir yanaştı. Yanaş babam yanaş. Ağzımıza kadar yanaştı. Yiğit, neden bilmiyorum, arabasının anahtarını denize fırlattı. Tabii şimdi baba alınca, insan anahtarının da kıymetini bilmiyor. Nasıl olsa baba bir anahtar daha alır deniliyor. Olmadı yeni araba alır deniliyor. Öyle yani bence. Yanaşı, "gençler" dedi, "bu Sansar Selim'i nerede bulurum" diye öyle sorunca, ortamın ben iyice gerildiğini hissettim ve elimdeki bira şişesini arabaya vurup kırdım. Ya nereye vuracaktım. Elbet bir şeye vurmam gerekiyordu. Orada da o an aksi gibi arabadan başka bir şey yok. Elimde silah gibi şeyle karanlığa doğru koşmaya başladım. Ben öyle davranınca adam da benim peşimden koşmaya başladı. Hayvan gibi atıktı ayı. Kundurasını eliyle asfalta vura vura geliyordu peşimden. Manyak mıdır nedir acaba? Böyle bir şekil mi var acaba. Ensemde hissediyorum nefesini. Baktım olacak gibi değil, büyük depara kalktım. Hani bisikletçilere son kilometrelerde son anda gelen o enerji var ya, hah, o enerjiden geldi işte bana da. Yanaşı' arkamda bıraktım. Yanaşı'tan tamamen kurtulduğuma emin olunca da en yakın bir ağacın dibine düştüm artık. Nefes nefeseydim. Kendime şu soruyu sordum, "Sansar Selim kim .mına koyiim?!"

æ Hoşça kal.

Bittie.

BÜYÜK RESİM

cihan kılıç

SELAM SEVGİLİ OKURLAR, BAZI-
RINIZIN FARK ETMİŞ OLABİLECEĞİ
ÜZERE GEÇEN HAFTA KÖFE ÇİZENEDİM
ARADA OLUYOR BÖYLE... NEYSE Kİ
İNSAN HAYATININ BAĞLI OLDUĞU
BİR MESLEK İCRA ETMİYORUM...

BAZEN GÜNDELİK YAŞAMIN HAYHUYU
YÜZÜNDEN KÖŞEYİ GECİKTİRDİĞİM
OLABİLİYOR... ANCAK BU SEFER ÇİZEMENE
SEBEBİM GECİKME DEĞİLDİ; İÇİNDEN Kİ
KAMADIĞIM BİR DÜŞÜNCE BENİ ÇİZMEZ
HALE GETİRDİ...

SON AYLARDA GİTĞİDE DAHA FAZ-
LA GÜNDEM GİRDABINA SÜRÜKLEN
DIM... SÜREKLİ HABER TAKİP EDİYOR
OLMAK BİLE BİR SÜRE SONRA KESME-
MEYE BAŞLADI. CLUBHOUSE ODALA-
RININ, CANLI YAYINLARIN PİCİ OLDUM.
ANALİZ, BELGE, YORUM İÇİNDE BIRAK-
TIM KENDİMİ...

BAŞTA SADECE 'YAŞLANIYORUM HERHALE'
DİYE DÜŞÜNDÜM. BELKİ DE BU SÜRECİ YA-
ŞAMAMAK İÇİN 27'DE ÖLMEK GEREYİYORDU

AMA TWITCH'TE İZLENME REKORLARI
KIRAN MANSUR YAVAŞ RÖPORTAJINDAN
SONRA BU DURUMUN SADECE YAŞLAN-
MAKLA İLGİLİ OLMADIĞINI FARK ET-
TİM. GENÇ BİREYLERİN BİLE EJBERNA
TOKATLAMAK VARKEN OTURUP BELE-
DİYE İCRAATİ DİNLEMENİ TERCİH ET-
TİĞİ SIRADIŞI GÜNLERDEN GEÇİYORUZ

ASLINDA BU DEĞİŞİMİN AYAK SES-
LERİ GEZİ PROTESTOLARI DÖNEMİNDE
GELMEYE BAŞLAMIŞTI... İTİRAF ETMELİYİM
Kİ O SİRALAR BUNUN GELİP GEÇİCİ
BİR FURYA OLDUĞUNU DÜŞÜNÜŞTÜM

VAY BE! GEZİ ZAMANI MASKE TA-
KANI ALIYORLARDI; ŞİMDİ TAKMA-
YANI ALIYORLAR... HANI BİRİLERİ
DİYOR YA: NEREDEEN NEREYE!
TAM O HESAP!

EEE.. NAAPARSIN KARDEŞ! İZAHİ
OLMAYAN ŞEYİN MİZAHİ OLU...rmm...

KENDİNE GEL MORUK! BUNU MU
HAYAL ETMİŞTİK BİZ? KAYIP ŞE-
HİRLERİN GİZLİ TAPINAKLARINI SO-
YAN HAZİNE AVCILARINI, YA DA NE
BİLİYİM... ROBOT TANRILARIN UZAY
SAVAŞLARINI ÇİZMEK DURURKEN
NE İŞİN VAR İDDIANAMESİYLE
KARARNAMESİYLE?

NE DEMEK 'NE İŞİN VAR' KARDEŞİM?
İŞİMİZ BU! TOPLUM OLARAK BİZ KEN-
Dİ HAKKIMIZI SAVUNMAZSAK KİM
SAVUNACAK? PUDRACILAR MI?
LEBALEBCİLER Mİ?

YA SEN YİNE SAVUN DA... SIKILMADIN
MI BUNLARDAN ARTIK? HAYATTA NE
MACERALAR, NE HİKAYELER VAR.
ONLARI ÇİZSENE! VODOO BÜYÜCÜ-
LERİNİ, DEMİRYOLU HOBO'LARINI,
NAZİ BİLİM ADAMLARININ KONTROL-
DEN ÇIKAN GILGIN DENEYLERİNİ
FİLAN DÜŞÜN... YA DA S.K.T.R.E.T BUN-
LARI, İGİMİZ ŞİŞMİŞ ZATEN...

LATİN BİR GÜZELİN TENİNDEN YAYI-
LAN TARGIN KOKUSUNU HAYAL ET...
GUNNERA YAPRAKLARINA DÜŞEN
MUSON YAĞMURUNUN MÜZİĞİNİ
DİNLE!..NASIL; DAHA İYİ DEĞİL Mİ?

BİTKOYIN...

BANA BAŞKA SEĞENEK
BIRAKMADIN DOSTUM...

ALO... CİHAN SELAM, MÜSAİT MİSİN?

KONU NEYDİ ABİ?

DİPNOT*

ÖMER GÖKSEL

* HİÇ SEVMİYORUM BU HERİFİ!!

ENGİN ERGÖNÜLTAŞ

"Çiçekli badem ağaçlarını unut./değmez/ bu bahiste/ geri gelmesi mümkün olmayan hatırlanmamalı."

Nazım Hikmet Ran

"NAFİLE SESLER"

Unuttum bile. Badem çiçekleri, erik çiçekleri... Hepsini. Bu bahar da mundar oldu gitti. Maskeler içinde... Belki gelecek yaz'ı bile unutmak lazım şimdiden... Gelmesi mümkün olmayan gelecek de hatırlanmamalı...

Yasaklı gün. Pazar. Hava kapalı. Eski karantinalı hafta sonlarından çok daha da boş cadde. Tamamiyle ıssız. Daha ürpertici. Bizim sabahlara kadar aralıksız havlayıp uluyan delirmiş beyaz köpek ayakta, gündüz olduğu halde aynı şekilde havlıyor. Bilâ-fasıla. İlk defa. (serilip uyurdu bütün gün, yazmıştım) Palmyeleri saymazsan ortalıktaki tek canlı o. Nasıl olacak. Ne zaman uyuyacak. Çift vardiya. Şu üç gün, daha önceki yasaklı günlerin hepsinden daha boğucu ve uzun gibi. (sanırım o da aynı şeyi demek istiyor) Balkon açıyorum. Karşı kaldırımda. Göz göze geliyoruz. Belki de bir düet...

"...her sabah uyanır uyanmaz yapılacak ilk iş çiğlik atmak olmalı" diye yazmıştı(yazmıştım) Lorca. "baştan sona sefalet ve haksızlıklarla dolu bir dünyada" olduğumuz için öyle yapmalıymışız. Öyle diyordu. Bizim kirli beyaz gariban köpek için ıssız beton bloklar arasında insansız öylece tek başına yapayalnız kalmak/bırakılmak da bir tür "haksızlık" Belki daha hassas olunabilen bir muhayyel gelecekte, sıfır insanlı karantina gecelerinde tedirgin olabilecekleri hesaplanıp bir çare üretilir. Bizlerle birlikte yaşamayı onlar seçmedi. Hep yazıyorum. Biz onları kendi işlerimizde boğaz tokluğuna çalışınlar diye ehlileştirdik. Kediler umursamaz, ama onlar başka: insansız yapamazlar.

"Gece ve gündüzünü harcıyorsan/ Nafile sesler ve görüntüler biriktirmekle/ Başka muhitlere uğra/ Hakiki sesleri işitmek için" Goethe'nin "Marienbad Ağdı" adlı şiirinden. Aynı sesler aynı görüntüler. "Başka muhitler" e uğrayamaz olduk... Sadece o kısmına takılıp

Johann Wolfgang von Goethe
1749-1832

kalıyorum. Yeniden rastlayınca. (bir tür deformasyon) O "tebdil-i mekânda ferahlık vardır" gibisinden tavsiyeler vermek için yazmamıştı tabii. Dedikodu gibi mi olacak. Hazret, tam 74 yaşındayken tedavi amaçlı gittiği Marienbad kaplıcalarında eski bir hanım arkadaşının 19 yaşındaki kızına rastlar. Çarpılır. İşte o kıza karşı duyduğu ölümcül aşk. O aşkı anlatmak için yazıldı o muhteşem ağıt. "Faust" yazarının o yaşta başına gelen...

"Geçen Yıl Marienbad'da (1961)"

Zavallı pir ü fani. O ünlü kaplıcalar şimdiki Çek Cumhuriyeti'nde. (Kafka da gider kalırmış bazen. "Geçen yıl Marienbad'da" / l'Annee Dernière a Marienbad" adlı, çok gençken o yılların, Sıraselviler'deki kuyu gibi iki kat aşağıya inilen küçücük sinematek salonunda görüp vurulduğum hâlâ yepyeni kalmış avangard bir Resnais filmi de vardır.) Platonik bir aşk falan sanmayın, 74 yaşındaki Goethe, güçlü yakınlarından: Büyük

Dük'ten "kızı annesinden istemesi" için yardım istedi. (olmadı o iş) Goethe'nin ahir ömründe başına gelen bu büyük trajedi Thomas Mann'ın ünlü "Venedik'te Ölüm" adlı mini romanın (novella) da çıkış noktası. 74'ünde bile rahat yok. "Ben kaybettim kâinatı, kendimi de" (aynı şiirden) Platon, "tanrıların insan'ı kendilerine oyuncak niyetine yarattığını" söylüyordu.

Herneyse, mevzu, en umutsuzundan/ imkânsızından/tahripkârından dahi olsa, bir vesile ile "aşk"a geçtiğinde maske'nin kulak arkası ısırın

bağcıkları hafif gevşer gibi oluyor...

Hepinize dostluk, kardeşlik muhabbet dolu günler diliyorum...

ÖZER AYDOĞAN

ESNEK ile GENİŞ

Yetkin Gülmen

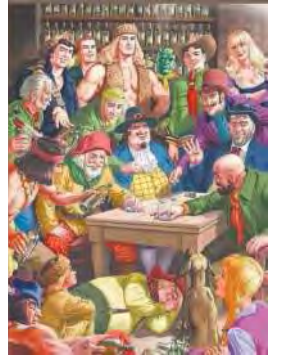

"İlkbaharda usul usul yürü; Toprak Ana, hamiledir."

-Kızılderili Atasözü

MUKAYESE!

- * Eyfel Kulesi, tarihi... Galata Kulesi, tarih...
- * Tarkan, Göktenrı'ya inanır... Battal Gazi, Müslüman...
- * Resmi Gazete, adı gibi resmi... Milli Gazete, milliden ziyade ümmi...
- * Kemalettin Tuğcu, masalcı dede... Ömer Seyfettin, gerçekçi amca...
- * İcabında bir bakkal borç bile veriyor insana çünkü bakkal insan... Market, makina... (Ferhan Şensoy'dan)
- * Tophane, hayırlı cumalar... Galata, funny friday...
- * Pringles Adamı, drink alır... Sinangil Adamı, çayını bitirmeden üstüne ekler...
- * Yaz insanı, limonata... Kış insanı, oralet...
- * İnsan, ev sahibi olmak için çalışır, didinir, sömürülür... Kuş, istediği yere yuvasını yapar...
- * Şarap içen, çalışkan... Esrar içen, tembel... (Charles Baudelaire'den)
- * Boğaz, Yahya Kemal... Haliç, Şeyh Galip...
- * Dr.Jekyll, neşter... Mr.Hyde, testere...
- * Yazı, halk... Tura, lider...
- * Doğan Hızlan, gazeteci... Fethi Naci, edebiyatçı...
- * Çiçek Abbas, fakir ama gururlu... Şakir, zengin bile değil ama kibirli... (Onur Çağlar'dan)
- * Gripin Kadını, tüketim sembolü... Ören Bayan, üretim simgesi...
- * Netflix, Zeynep Bastık... Cine-5, Sıla...
- * Süleyman Demirel, dün dündür bugün bugündür... Bülent Ecevit, yarınlar bizim...
- * Hülya Koçyiğit, iktidarın gözdesi... Hale Soygazı, seyircinin idolü...
- * Eşcinsellik, iki bacak arasındadır ve kimseyi ilgilendirmez... İbnelik, iki kulak arasındadır ve herkesi ilgilendirir... (Levent Erden'den)
- * Cüneyt Arkin, fiziksel kavga markası... Tarık Akan, sınıfsal kavga markası...
- * Cezve, Halit Ziya Uşaklıgil'in "Aşk-ı Memnu" romanı... Kettle, aynı adlı eserin televizyon dizisi...
- * Veresiye Satan, belki de mana alemine dalecek... Peşin Satan, hep tacir kalacak...
- * Yağmur, insan ismi... Kar, roman adı...
- * Orhan Pamuk, Nobel'i kazandı... Nobel, Necip Mahfuz'u kazandı... (Mısır gazetesi El-Ahram'ın manşetinden)
- * Ferit, Yeşilçam'ın kentli erkek figürü... Feride, Yeşilçam'ın kırsal kadın figürü...
- * Benny Hill, komik duruma düşüş... Bill Cosby, durum komiği yapış...
- * İmama alkol, haram... Papaza alkol, zimmetli...
- * Mahmut Hoca, Hababam Sınıfı'nı bilinçlendirir... Yaşar Usta, işçi sınıfını aydınlatır...
- * Ademoğlu, kızgın fırın... Havvakızı, mercimek... (Barış Manço'dan)
- * Cat Stevens, spotlar altında... Yusuf İslam, nurlar içinde...
- * Lahmacunun ufağı, fındık lahmacun... Pizzanın ufağı, küçük boy...
- * Tom Miks, maaşlı subay... Çelik Blek, sivil direnişçi...
- * Sergen Yalçın, kimsenin müridi olmadı... Emre Belözoğlu hakkında Fethullah Gülen müritliği iddiaları, yoğun...
- * Dalkavukluk, Doğu tarihinin küt kafalı egemenlerine yaraşır... Soytarılık, Batı tarihinin hoşgörü geleneğiyle bağdaşır... (İlhan Selçuk'tan)
- * Mahallenin yazılmamış kanunları vardır... Sitenin yazılı kuralları...
- * Bizans, entrika... Osmanlı, kumpas...
- * Tiyatroda kulis olur... Sinemada makina dairesi...
- * Normal Merdiven, basamak sayısıyla obsesif yorar... Yürüyen Merdiven, düşünce akışını kesmez...
- * Han'da çaycı vardır... Plaza'da çay-kahve makinesi... (Derya Deniz Eroğlu'ndan)
- * Oblomov, yapmak isteyip yapamamaktadır... Bezgin Bekir, yapmamak isteyip yapmamaktadır....
- * Superman, meslek sahibi değil... Clark Kent, gazeteci...
- * Tuz, un ve şekerle birlikte üç beyazdan biri... Karabiber, yalnız...
- * Edi, sürekli konuşup her şeyi sorarak bıktırır... Büdü, sessiz ve dingin haliyle tabiatın gizemli çocuğudur...
- * Göğüs Çatalı, genellikle hesaplı olur... Kık Çatalı, kazayla olur, tesisatçı da belirir... (Mehmet Çağcağ'dan)

"En Eski Dostlar"

